

વિપ્રચના

સાધકોનું માસિક
પ્રેરણાપત્ર

નુદ્ધવર્ષ 2558

ફાલ્ગુન પૂર્ણિમા

5 માર્ચ 2015

વર્ષ - 15

અંક - 12

સંગ્રહ અંક - 180

ધ્રૂવાણી

કમ્મુના વત્તતિ લોકો, કમ્મુના વત્તતિ પજા।
કમ્મનિબન્ધના સત્તા, રથરસાણીવ યાયતો।
એવમેતં યથાભૂતં, કમ્મં પસ્સન્તિ પણ્ડતા।
પટિચ્ચસમુપ્પાદદર્સસા, કમ્મવિપાકકોવિદા॥

સંસાર કર્મનાં આધાર પર ચાલે છે. કર્મના આધાર પર પ્રજા ચાલે છે. ચાલતા રથનાં પૈડાં જે રીતે ઘરી સાથે બંધાયેલાં રહે છે, તે પ્રકારે પ્રાણી પણ પોતાનાં કર્મોથી બંધાયેલાં રહે છે. આ પ્રકારે પ્રતીત્યસમૃતપાદદર્શિ (કાર્ય-કારણ) તથા કર્મફળ કુશળ જ્ઞાની-વિપ્રશી કર્મસંસ્કાર (ના ખેલ) ને યથાભૂત (તેના સાચા રૂપમાં) જુઓ છે. એટલે કે જેમ જેમ હોય છે તેમ તેમ જોવે છે.

સાધક શ્રુતિ

ત્રણ વેદોમાં પારંગત વિદ્ધાન વક્કલિ બ્રાહ્મણ ભગવાન બુદ્ધના આશ્રમમાં ગયો. મહાપુરુષોનાં બત્રીસ લક્ષણોથી પરિપૂર્ણ તથાગતના સુંદર તેજસ્વી શરીરે, તેમના પ્રભાવશાળી ઓજસ્વી વ્યક્તિત્વે તે ભાવુક બ્રાહ્મણને સહજ જ આકર્ષિત કરી લીધો. તે ભગવાન અંગીરસના અંગ અંગથી જે પ્રભા-રશ્મિઓ પ્રસ્ફૂટિત થઈ રહી હતી, તેમણે વક્કલિ-બ્રાહ્મણને ભાવ અભિભૂત કરી દીધો. તેમના અંતરથી ઉભરતી અપરિમિત મૈત્રી અને કરુણા - તંરાગોનો ઊડો પ્રભાવ પણ હતો જ. વક્કલિએ નિર્ણય કર્યો કે હું ભગવાનના આ રૂપનું જ દર્શન કરતો રહીશ. આથી તે ઘરથી બેદર થઈ, દાઢી-મૂષ મુંડાવીને, પ્રવર્જિત થયો અને લિક્ષુ સંઘમાં સામેલ થઈ ગયો. માત્ર એટલા માટે કે તેને ભગવાનનું સાનિદ્ય સુખ વધુમાં વધુ પ્રાપ્ત થઈ શકે. હવે તે ભક્તિના આવેશમાં રસ-લોલુપ ભરમાની જેમ ભગવાનની રૂપ-માદ્યુરીની આસપાસ ફરવા લાગ્યો. ન તેને શીલનું દ્યાન, ન સમાધિ છારા ચિત્ત-એકાત્રતાનો અભ્યાસ અને ન તો વિપશ્યના છારા પ્રજા. જાગ્રત કરવાનોએ કોઈ પ્રચાસ. જચારે જુઓ ત્યારે, ભગવાનની સામે જ બેસી રહે અને તેમના પ્રભા-મંડિત ચણેરાને અપલક અનિમેષ જોતો રહે. કરુણામય ભગવાન તથાગતે જોયું કે આ નવો લિક્ષુ ભક્તિ-ભાવાવેશમાં એટલો આંધળો થઈ ગયો છે કે ધર્મના સત્ય સ્વરૂપથી દૂર જઈ પડ્યો છે. તેમણે તેને હંપકો આપતાં કહ્યું, “અરે ભોળા લિક્ષુ, મારા આ શરીરને પાગલની જેમ શું જોઈ રહ્યો છે? મારા આ રૂપ, આ કાચા પર શું દ્યાન લગાવી રહ્યો છે? આ કાચા પણ અંદરથી એટલી જ ગંદી છે, જેટલી કે કોઈ પણ અન્યની કાચા. જો મને જોવો હોય તો મારી અંદર સમાયેલા ધર્મને જો. જે ધર્મને જુઓ છે, તે મારા સાચા સ્વરૂપને જુવે છે. જે સાચા અર્થમાં મને જુવે છે, તે મારા અંદર સમાયેલા સત્ય ધર્મને જ તો જુઓ છે, બાધુશરીરને નહિ.”

યો ખો ધર્મ પસ્સતિ, સો મં પસ્સતિ;
યો મં પસ્સતિ, સો ધર્મ પસ્સતિ ।

મહાકારુણિકના આ ધર્મ-કટકારથી ભાવાવેશમા અંદકારમાં દૂબેલા વક્કલિ બ્રાહ્મણનાં પ્રજા ચક્ષુ ખૂલ્યાં. તેને ભગવાનની આ વાત સમજમાં આવી કે તે તો સાચેસાચ ધર્મના મૂર્ત સ્વરૂપ છે. આથી તેમનું દર્શન જો કાચાના દર્શન સુધી જ મર્યાદિત રહે તો ગાંડપણ જ ગણાય. તેમના દર્શનમાં સત્ય-ધર્મનું દર્શન થયું જ જોઈએ, દિદ્ધધર્મં નિબ્બાં નું દર્શન થયું જ જોઈએ. અને આ સાંદર્ભિક નિવાર્ણ ધર્મ તો અંતર્મુખી થઈને સ્વયં પોતાની જ અંદર જોવા માટે છે, બહાર નહિ. વાત તેની સમજમાં આવી. વિપશ્યના - પ્રજા છારા પોતાની અંદરના સત્ય ધર્મનું દર્શન કર્યા વગર જીવનભર બુદ્ધના ચીવરને પકડીને તેમની પાછળ લાગ્યા રહેનાર તેમનાથી માઈલ દૂર કર્યાં કોઈ એંકાતમાં અંતર્મુખી થઈને પોતાની અંદર સત્ય - ધર્મનો સાક્ષાત્કાર કરી લેનાર બુદ્ધની નજીક છે. ધર્મનું સાનિદ્ય જ બુદ્ધનું સાનિદ્ય છે. આખરે બુદ્ધ શું છે? સમ્યક્-સંબોધિનું જીવતું જાગતું સ્વરૂપ જ બુદ્ધ છે.

આ વાત સમજાતાં જ વક્કલિ પર છાયાયેલ ભક્તિ-ભાવાવેશનો અંધ ઘટા-ટોપ દૂર થયો. સત્ય ધર્મનો આલોક પ્રકાશિત થયો. તેણે ભગવાન પાસે વિપશ્યના સાધનાનું કર્મસ્થાન શીખ્યું, અંતર્મુખ થવાની સરળ વિધિ શીખી અને દૂર એકાત્માં જઈને અભ્યાસ કરવા લાગ્યો. પહેલાંનાં ભક્તિ - ભાવાવેશો વરચે વરચે થોડી મુશ્કેલીઓ ઉભી કરી, પરંતુ અંતે તે સાચો સાધક નિવાર્ણનો સાક્ષાત્કાર કરી કૃત-કૃત્ય થયો. બધાં આસપો, કલેશો, સંયોજનો અને બંધનોને દૂર કરી મૃત્યુ પહેલાં

આજ જીવનમાં વિમુક્ત અવસ્થાને પ્રાસ થયો.

તો આપણે જોઈએ છીએ કે અંદ્યભક્તિ, અંદ્યવિશ્વાસ અને અંદ્યશ્રદ્ધાનો ભયાનક ભાવાવેશ સાધકની સાચી પ્રગતિમાં સદાચ બાધારૂપ જ સાબિત થાય છે.

ભગવાને કષ્ટથું, તુમ્હે હિકિચ્ચં, આત્મણ, અક્ખાતારે તથાગત એટલે તથાગત માત્ર માર્ગ આખ્યાત કરનાર છે, વિદ્ય સમજાવનારા છે, આખરે કામ તો તમારે જ કરવું પડશે. આખો રસ્તો તમારે પોતે જ ચાલીને પાર કરવો પડશે. આ યથાર્થથી અંખ બંધ કરી ભાવુકતાવશ આપણે બુઝ્યે અથવા અન્ય કોઈ નાના—મોટા ગુરુને તારણાહાર માનીને તેમના પ્રત્યે અંદ્યશ્રદ્ધા અને અંદ્યભક્તિમાં દૂબીને તેમના આશ્રિત થઈ જઈએ, સાધનાદર્ભનો અભ્યાસ છોડી દઈએ અને સ્વયં પોતાને બિલકુલ અસમર્થ અને નિર્બળ સમજવા લાગીએ તો સાચેસાચ પાંગળા અને નકામા બનીને રહી જઈએ. ધર્મના નામ પર આવી ભક્તિ—ભાવાવેશવાળી હીન ભાવના આપણા માટે કદાપિ કલ્યાણકારી નથી બની શકતી. સાચા કલ્યાણ માટે આપણે પોતાનું આત્મબળ જીવંત રાખવું પડશે. આત્મબળ જીવંત રાખવું અને મુક્તિપથ ઉપર ચાલવા માટે પોતાની જવાબદારીઓ પ્રત્યે જાગૃત રહેવું અહુંમાન્યતા નથી.

વિમુક્તિમાર્ગ ઉપર ચાલવા માટે આત્મભાવની અહુંમાન્યતાથી બચવું નિતાંત આવશ્યક છે. પોતાની અંદર સમાચેલા અહુંકારને કાઢવાના નામ ઉપર પોતાના મનમાં હીન ભાવના ભરી લેવી અને તેને દુર્બળ અને પરાવલંબી બનાવી લેવું, વિનાશકારી અંહકારની વિરુદ્ધ ઉઠાવેલું એક એવું પગલું છે કે જે આપણને આ એક છેલેથી બિલકુલ બીજા છેડે પહોંચાડે છે. આ બીજી અતિ છે કે જે આપણા માર્ગ એટલી જ હાનિકારક છે. આપણે વરચ્યોનો માર્ગ અપનાવવાનો છે, આ બંને અંતિમોને છોડીને કલ્યાણકારી મદદય માર્ગ અપનાવવાનો છે. જેમાં એક બાજુ ન તો અહુંભાવ, આત્મભાવને કારણે આપણું માથું ગર્વથી ઊંચું કરીએ અને આપણે પોતાને છોડીને બીજા કોઈને કંઈ સમજુએ જ નહિ અને બીજી બાજુ ન તો આપણામાં એવી હીન ભાવના ઉત્પન્ન થાય, જેથી આપણે બીજાના આશરે પડીને પોતાની જાતને બિલકુલ નકામી બનાવી લઈએ.

આપણા કલ્યાણમિત્ર માર્ગદર્શક ધર્મગુરુ પ્રત્યે નેસર્જિક શ્રદ્ધા, ભક્તિ અને હૃતજ્ઞતાપૂર્ણ વિનભતા રાખવી એ ખોદું નથી. પરંતુ એની સાથે સાથે અંદ્યશ્રદ્ધા, અંદ્યભક્તિ અને અંદ્યવિશ્વાસમાં દૂબી જવું અને એમના દરેક કાર્યમાં, દરેક બોલમાં ચમત્કાર જોવો, અલૌકિતા જોવી, જેટલું સાધકો માટે હાનિકારક છે, એટલું જ સ્વયં આચાર્ય માટે પણ છે. આ અંદ્ય ભાવાવેશમાં જ્યાં શિષ્ય અને આચાર્ય બંને ફૂલ્યા, ત્યાં તે માર્ગનું પણ પતન

થઈ જાય છે. ઇતિહાસ સાક્ષી છે, કેવી રીતે ભગવાનની આ કલ્યાણકારી વિપશ્યના પદ્ધતિ સિદ્ધિઓ અને ચમત્કારોના ચક્કરમાં પડેલા ધર્મનેતાઓ અને તેમના અંદ્ય અનુયાચીઓને કારણે આ દેશમાંથી સંદર્ભ લુખ થઈ ગઈ. સ્વયં ગુરુઓએ જ ગુરુનો મહિમા ગાઈગાઈને અને તેમનામાં અલૌકિક શક્તિઓની અતિશયોક્તિભરી વ્યાખ્યા કરીને લોકોની અંદ્યશ્રદ્ધાનું પોષણ કર્યું, જેથી ગુરુઓનું માન-સન્માનવધે, તેમના આદર-સત્કારમાં અલિવૃદ્ધિ થાય. આચાર્યની યશતૃષ્ણાએ જ આ વિશુદ્ધિમાર્ગને દૂષિત કર્યો અને આ રીતે ભગવાન તથાગત પછી થોડા જ સૈકાઓમાં ભારતવર્ષમાંથી આ કલ્યાણકારી માર્ગનો લોપ થઈ ગયો. શીલ, સમાધિ અને પ્રજાનો આ પરમ પરિશુદ્ધિ ધર્મ, વિપશ્યના સાધનાના સહારે એક ચિરકાલ પછી આ દેશમાં ફરીથી આવ્યો છે. આ માર્ગની વિશુદ્ધિ કાયમ રહે, જેથી સદ્ગર્ભ લાંબા સમય સુધી પ્રતિષ્ઠિત થઈ લોકોને લાભ પહોંચાડતો રહે. એના માટે એ નિતાંત આવશ્યક છે કે કોઈ પણ સાધક-સાધિકા પોતાના માર્ગ-નિર્દેશક આચાર્યમાં કયારેય કોઈ પણ પ્રકારના અલૌકિક ચમત્કારનું આરોપણ ન કરે. તેમના પ્રત્યે મિથ્યા દીક્ષારીભાવરાખીને કોઈ અંદ્યશ્રદ્ધામાં ન ફૂલે. ત્યારે ગુરુ-શિષ્યની એક સ્વસ્થ, સ્વસ્થા, આદર્શ પરપરા સ્થાયી થઈ શકાશે કે જે ચિરકાળ સુધી બહુજનના હિત માટે, બહુજનના સુખ માટે બની રહેશે. પૂર્વ સંસ્કારોને કારણે કયાંક-કયાંક કોઈ કોઈ વિપશ્યના સાધકમાં આવો અંદ્યવિશ્વાસ જાગવા લાગે છે, જેને તરત જ દૂર કરવો જોઈએ.

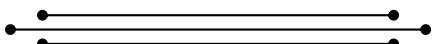
આપણા સહનું કલ્યાણ એ વાતમાં છે કે આપણે આ ધ્યાવ સત્યને સમજતા રહીએ કે સ્વયં પોતાની અંદર જાગ્રત અનિત્ય બોધની આ વિપશ્યના ચેતનાથી વધારે અન્ય કોઈ શરણ આપનાર છે જ નહિ. જુઢી કલ્પનાઓ અને ખોટી આશાઓમાં આપણે સ્વયં પોતાને ન ફૂલવા દઈએ અને હંમેશાં પોતાની અંદરના આ વિપશ્યના ચૈતન્યને જ જાગ્રત રાખીએ.

પ્રતિક્ષણ અંદર ને અંદર જે કંઈ અનુભવ થઈ રહ્યો છે, તે અનિત્ય છે, ક્ષણભંગુર છે, નશર છે, પરિવર્તનશીલ છે – એવો તો તેનો સ્વભાવ જ છે; આવી તો તેની પ્રકૃતિ છે; આવો તો તેનો ધર્મ જ છે. સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ અષ્ટકલાપોથી, પરમાણુ-કણોથી બનેલું આ શરીર-પ્રપંચ પાણીના પરપોટાઓની જેમ પ્રતિક્ષણ બને છે અને નષ્ટ થતી રહે છે. તે જ પરમાણુ કણોની સાથે જોડાયેલી આ ચિત્તસંતતિ પણ તે જ પ્રકારે ઉત્પન્ન અને નષ્ટ થતી રહે છે. શરીર અને ચિત્તની એકમેક જીવનદ્યારા કેટલી ક્ષણભંગુર છે, કેવી રીતે પ્રતિક્ષણ ભંગ થઈ રહી છે – આ સત્યને વિપશ્યનાની સમ્યકું દષ્ટ ઝારા જોતા રહીએ, જેથી તેના પ્રત્યે કોઈ આસક્તિ ન રહી જાય. આ જ ચિત્ત-વિશોધનનો મંગલ-માર્ગ છે. આ સમયે આપણને જે સત્યનું દર્શન થઈ રહ્યું છે, તેની જ મધુર કલ્પના અને આસક્તિભરી કામના આપણી પ્રગતિની

સૌથી મોટી બાધા છે, તેનાથી બચીએ.

વિપશ્યના ધર્મ વર્તમાનમાં જીવવાનો ધર્મ છે. આ સમયે જે જેવું અનુભવ થઈ રહ્યું છે તે જ આપણા કામનું છે. ન ભૂતકાળ કે જે વીતી ગયો છે અને ન ભવિષ્ય કે જે હજુ આવ્યું નથી. આથી કલ્પનાઓ અને કામનાઓથી બચીએ; ખોટી આશાઓ અને આકાંક્ષાઓથી બચીએ; નિરસાર પરાવલંબનથી બચીએ; પોતાની પ્રજા સ્વંચ જગાવીને આ ક્ષણના યથાર્થનું દર્શન કરતાં રહીએ. આ જ અત્તરસમ્મ પણિધિ છે, સમ્યક્ આત્મ-પ્રણિદાન છે, સ્વાવલંબન છે, સ્વ-સ્થિત સત્યનું આલંબન છે, ધર્મનું આલંબન છે; જ્ઞાન, વિષેક, વિધા, આલોક, પ્રજા અને બોધિનું આલંબન છે. આવો, આ જ આલંબનમાં જીવીએ.

– ‘જગે પાવન પ્રેરણા’ પુસ્તિકામાંથી સાભાર

સત્ય ધર્મ

સત્ય ધર્મનું અજવાણું ફેલાઈ રહ્યું છે. પાપનો અંધકાર સમાસ થવાનો સમય નજીક આવી રહ્યો છે. આ મંગળમય ધર્મવેળાનો લાભ ઉઠાવીએ અને પોતાના અંતરને ધર્મના પ્રકાશથી ઝગમગાવીએ. પોતાની ભીતર ભરેલો બધો જ અંધકાર, બધી જ કાલિમા દૂર કરી લઈએ.

આપણા અંતર્મનના અતિલ ઊડાણમાં જે રાગ, દ્રેષ અને મોહ, જે પાપનો અંધકાર છે. તેને હટાવવું ધર્મનો પ્રકાશ છે. આપણું મોટું પુછ્ય છે કે આપણાને આવી સહજ-સરળ વિદ્ય મળી, જેથી આપણે પોતાના અંતર્મનને ઘોઇને સત્ય ધર્મની પવિત્રતા ધારણ કરી શકીએ. આ અવસરનો પૂરેપૂરો લાભ ઉઠાવીએ.

આ માર્ગ પર ચાલવા માટે એ કદાપિ અનિવાર્ય નથી કે કોઈ પોતાને બૌદ્ધ કહેવા માંડે. બૌદ્ધ કહીએ કે ન કહીએ, પરંતુ જો આપણે તે મહાકારણિક ભગવાન તથાગતે બતાવેલી સહજ, સરળ રીતને અપનાવી, પોતાના ભીતરની રાગ, દ્રેષ અને મોહની કાલિમા દૂર કરી લઈએ તો નિશ્ચય જ આમાં આપણો લાભ છે. આપણું હિત-સુખ છે. પછી આપણે પોતાને ગમે તે નામથી સંબોધીએ, આપણે કલ્યાણકારી માર્ગના સાચા અનુયાયી, દુઃખનિરોધગામિની પ્રતિપદાના સાચા પથિક અને સર્વ દુઃખોથી છુટકારો પામવાના સાચા અધિકારી છીએ જ.

સાચા ધર્મના અભાવે જ આપણે ઊચ-નીચની દિવાલો બનાવી મનુષ્ય મનુષ્યમાં વિભાજન પેદા કરી લઈએ છીએ. સાચો ધર્મ આ દીવાલો તોડીને, દરેક પ્રકારના વિભાજનને મિટાવે છે અને એકતાના ધરાતલ પર એવા માનવીય સમાજની રચના કરે છે, જ્યાં કોઈ જન્મ-જાત, ઊચ-નીચનો બેદભાવ નથી હોતો. જો કોઈ બેદભાવ હોય છે તો એ જ કોણ કેટલો

શીલવાન, સમાધિવાન કે પ્રજાવાન છે. પરંતુ આ વિલેદ પણ સ્થાયી શાક્ષત નથી, કોઈ બાછ શક્ત છારા પૂર્વ નિશ્ચિત કે પૂર્વનિર્ધારિત નથી. દરેક મનુષ્ય એ વાતની ક્ષમતા રાજે છે કે તે પોતાના સદ્પ્રથળનો છારા અધિકથી અધિક શીલવાન બનીને કાયિક અને વાચિક દુષ્કર્મોથી બચે અને અધિકથી અધિક સમાધિવાન બની પોતાના મનગે વશમાં કરે, અને અધિકથી અધિક પ્રજાવાન બનીને રાગ, દ્રેષ અને મોહની ચિત્તમેલથી છુટકારો પામે. જે સમ નથી તેને સમતા પ્રાપ્ત કરવાનો પૂરેપૂરો અધિકાર છે, પૂરેપૂરી સુવિધા છે.

શીલ, સમાધિ અને પ્રજામાં પૂર્ણપૂર્ણે પ્રતિષ્ઠિત થઈ જનાર વ્યક્તિસ્ત સ્વભાવથી જ મૈત્રી અને કરુણાના બ્રાહ્મી ગુણોથી પરિપત્તિવિત થઈ ઊઠે છે. તેના મનમાં દ્રેષ અને દૌર્મનસ્ય, અંહકાર અને ધૂણા, ભય અને કાયરતા ન થી રહી શકતાં. ન તે જાતિ, વર્ણ, કૂળ, અને ધનને કારણે અહંભાવનાનો શિકાર થાય છે. અને ન તેમના અભાવે હીનભાવનાનો. કોઈ વ્યક્તિની કોઈપણ જાતિ, કૂળ, વર્ણ કે સંપ્રદાયમાં જન્મી હોય, ધનવાન હોય કે નિર્ધન, વિદ્વાન હોય કે નિરક્ષર, જો શીલ, સમાધિ, અને પ્રજામાં પ્રતિષ્ઠિત છે તો નિશ્ચય જ પૂર્ણ માનવ છે, તેથી મહાન છે.

માનવતાના આ સાચા માપદંડથી પોતાને માપતા રહેવાનો અભ્યાસ વધારીએ અને જચારે પણ પોતાના શીલ, સમાધિ અને પ્રજામાં જરા પણ ખામી જોઈએ ત્યારે તેની પુષ્ટિના પ્રયત્નમાં લાગી જઈએ અને આ પ્રકારે પોતાનું સાચું કલ્યાણ સાધીએ.

– ‘ધર્મ આદર્શ જીવનનો આધાર’ પુસ્તિકામાંથી સાભાર

વિપશ્યના પરિચય કાર્યક્રમ - ધમકોટ

તા. ૧૯-૪-૨૦૧૫, સવારે : ૧૦ થી ૧

ધમ અંબિકા કેન્દ્રમાં બાળકો માટે આનાપાન કોર્પ

૮ થી ૧૨ વર્ષ માટે

ગર્લ્સ (બાળાઓ)

૧૮-૪-૨૦૧૫ થી

૨૦-૪-૨૦૧૫

બોલ્ડ (બાળકો)

૨૨-૪-૨૦૧૫ થી

૨૪-૪-૨૦૧૫

ધમપાલીમાં ત દિવસીય શિબિરનું આચોજન

નવનિર્મિત વિપશ્યના કેન્દ્ર ધમપાલિ ખાતે પ્રથમ વખત જૂના સાધકો માટે ત દિવસીય શિબિરનું આચોજન

તા. ૨-૪-૨૦૧૫ થી ૫-૪-૨૦૧૫ દરમ્યાન કરેલ છે. શિબિર પ્રારંભ ઝીરો દિવસે સાંજે ૫-૦૦ વાગ્યે થશે અને સમાપન અંતિમ દિવસે બપોરે ૨-૦૦ વાગ્યે થશે.

ગામ : ટોડી, સોનગઢ – પાલીતાણા રોડ, જી. ભાવનગર.

:: રજીસ્ટ્રેશન માટે સંપર્ક ::

મો.: ૭૮૭૮૧૦૩૬૩૬

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના
કેન્દ્ર-ધર્મકોટ
રાજકોટ.
C/o. ભાબા ડાઈનીંગ હોલ,
પંચનાથ રોડ, રાજકોટ-૧.
0281-2233666
M : 78 78 72 72 23
0281-2924942
M : 93279 23540
રન્ધિસ્ટ્રેશન - સમય
૧૦:૦૦ થી ૦૧:૦૦
અને ૦૪:૩૦ થી ૦૫:૦૦
dhammadkot@gmail.com

કરણ વિપશ્યના
કેન્દ્ર-ધર્મકિંદ્ય
બાડા.
C/o. શ્રી ઈશ્વરલાલ
ચુ. શાહ,
પ્રો. કે. ટી. શાહ રોડ,
માંડવી.
કુદ્દી-૩૯૦ ૮૬૫
02834-273303
M : 78746 23305
M : 99256 74104

ગુજર વિપશ્યના
કેન્દ્ર-ધર્મપીઠ
અમદાવાદ
રનોડા
તા. ધોળકા,
જિ. અમદાવાદ-
૩૮૦ ૮૧૦
02714-294690
M : 94264 19397

ઉત્તર ગુજરાત વિપશ્યના
કેન્દ્ર-ધર્મ દિવાકર
મીઠા, મહેસાણા.
C/o. ઉપેન્દ્રભાઈ પટેલ,
૭-અપના બજર,
વિમલ ચુપર માર્કેટ,
બી.કે. રોડ, મહેસાણા.
(ગુ.)-૩૮૪ ૦૦૨.
02762-272800,
254634, 252345
M : 94292 33000

દક્ષિણગુજરાત વિપશ્યના
કેન્દ્ર-ધર્મ અંબિડા
નવસારી
નવસારી-બિલિમોરા થી
૧૫ કિ.મી., N.H. નં.-૮
બોરિયાચ ટોલનાકાથી ૨ક્મ,
વગલવાડ, તા.: ગાણેદેવી
02634-291100
292521
94281 60714
98250 44536
રન્ધિસ્ટ્રેશન ૧૧થી ૫ દરમિયાન
0261-3260961

ધર્મજ વિપશ્યના
કેન્દ્ર-ધર્મજ
હેમંતભાઈ પટેલ
02697- 245460,
245302
M : 94265 00765

08-04 to 19-04-15
22-04 to 03-05-15
06-05 to 17-05-15
20-05 to 31-05-15
03-06 to 14-06-15
17-06 to 28-06-15
01-07 to 12-07-15
15-07 to 26-07-15

સતીપઢાન
22-05 to 30-05-15

10-05 to 21-05-15
24-05 to 04-06-15
07-06 to 18-06-15
21-06 to 02-07-15
05-07 to 16-07-15

સતીપઢાન
24-03 to 01-04-15
૨૦ - દિવસીય શિબિર
05-04 to 26-04-15
05-04 to 06-05-15

08-04 to 19-04-15
21-04 to 02-05-15
06-05 to 17-05-15
20-05 to 31-05-15
03-06 to 14-06-15
03-07 to 14-07-15
15-07-15 to 26-07-

સતીપઢાન
25-03 to 02-04-15
૨૦ - દિવસીય શિબિર
29-08 to 20-09-15

08-04 to 19-04-15
22-04 to 03-05-15
06-05 to 17-05-15
20-05 to 31-05-15
03-06 to 14-06-15
17-06 to 28-06-15
15-07-15 to 26-07-

સતીપઢાન
04-07 to 12-07-15
૦૧-૦૩ to ૨૨-૦૩-૧૫
૩ - દિવસીય
02-04 to 05-04-15

09-05-15 to 12-3-15
04-07-15 to 15-7-15
01-08-15 to 12-8-15
01-10-15 to 12-10-15
20-11-15 to 1-12-15
મોગર કેન્દ્ર-ધર્મ ભવન
વડોદરા
૬૮ મહિનાના પહેલા
રવિવારે સામૃદ્ધિક સાધના
પ-કાલીની પદ્ધતિ,
અકોટા અતિથિ ગૃહ પાછળ,
વડોદરા-૩૬૦૦૨૦.
0265-2341181
M : 94263 32180
vvs04@hotmail.com

હિન્દુ સામૃદ્ધિક સાધના : સવારે ૫:૩૦ થી ૭:૩૦, હૈરેશાલ જે. ટીલવાણી રૂ, પ્રજલૂભિ સોસાયટી, શેરી નં. ૩, નવી માલતિદાર ઓફિસ પાછળ, ગીરાગડા રોડ, મો.: 94277 38070
ઘોરાજુ સામૃદ્ધિક સાધના : સાંજે ૬:૧૫ થી ૭:૧૫, ખીમજુલાઈ કોચાણી કે.ઓ. શાહ કોલેજ, મો.: 98244 91245, એક દિવસીય શિબિર છેલ્લા રવિવારે, સમય : સવારે ૮ થી ૧

શિબિરમાં આવનાર પ્રત્યેક વ્યક્તિને ફોટો આઈડી (ફોટો ઓળખપત્ર) ની કોરોઝ લાવવી ફરજીયાત છે.
દર મહિનાના બીજા રવિવારે સવારે ૬-૩૦ થી ૧૧-૦૦ કલાકે બાળકો માટેની “આનાપાન” શિબિર, માસુમ સ્કૂલ, ચુનિ. રોડ, રાજકોટ ખાતે રાખવામાં આવે છે.

દોહા ધરમના

શુદ્ધ ધર્મ કા શાંતિ-પથ, સંપ્રદાય સે દૂર ।
શુદ્ધ ધર્મ કી સાધના, મંગલ સે ભરપૂર ॥
શ્રદ્ધા જાગી બુદ્ધ પર, ચલું બોધિ કે પંથ ।
બોધિ જગાઉ સ્વયં કી, મંગલ મિલે અનંત ॥
શ્રદ્ધા જાગી ધર્મ પર, ચલું ધર્મ કે પંથ ।
સબ પાપો કા હનન કર, બનું સ્વયં અરહંત ॥

ઓફ્સેલ કોપડેર લિમિટેડ

૬/૨, રૂપાપરી રોડ, ભાવનગર - ૩૬૦ ૦૦૫.

ફોન : (૦૨૭૮) ૨૨૧૨૪૦૧-૨-૩ ની મંગલકામના

દોહા ધરમના

શ્રદ્ધા જાગી સંત પર, બદ્ધું શાંતિ કે પંથ ।
શાંતિ સમાચે ચિત્ત મેં, હોચ દુઃખો કા અંત ॥
શ્રદ્ધા તો જાગે મગર, શૂટે નહીં વિવેક ।
શ્રદ્ધા ઓર વિવેક સે, મંગલ જગે અનેક ॥
શ્રદ્ધા તો જાગે મગર, અંધ ન બનને પાય ।
પ્રજા જ્ઞાન પ્રદીપ કી, જ્યોતિ નહીં બુદ્ધ જાય ॥

સોલાંડી મિકેનિક વર્ક્સ

૪૦/W બડિતાનગર જી.આઈ.ડી.સી., રાજકોટ-૨.

ફોન : ૦૨૮૧ - ૨૩૬૨૧૮૮ ની મંગલકામના

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ) ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. વતી પ્રકાશક તથા મુદ્રક : ચંદુલાઈ મહેતા, મુદ્રણ સ્થાન : નાઈસ આર્ટ, “મુલ્લિરામ કોમ્પ્લેક્સ”, રાજ્યીય શાળા મેઇન રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. દ્વારા રાજકોટ ખાતે પ્રકાશિત. તંત્રી : ભાત કાપડીઆ. વિપશ્યના (ગુજરાતી) પત્રિકાનું લાવાજમ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. ના સરનામે, સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટરના નામે મ.ઓ./ફ્રાફટ અથવા રોકડેથી મોકલી શકાશે. (બધા નામના ચેક લેવાનાં આવશે નહીં.) રાજકોટ સિટી ઓફિસ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૧. વિપશ્યના ૫ માર્ચ ૨૦૧૫ આ પત્રિકામાંની સામગ્રી વિપશ્યના વિશેદ્ધિન વિન્યાસ, ઇંતાપુરીના સૌજન્યથી તથા વિપશ્યના હિન્દી/અંગ્રેજી પત્રિકાઓના અંકોમાંથી પ્રકાશિત કરાય છે.

ચાર વર્ષનું લવાજમ : રૂ. 100/-

‘વિપશ્યના’ Reg-No. GUJGUJ /2000/3013

Postal Reg. No. RAJKOT/450/2015-17

(Renewed upto 31.12.2017)

Weighs less than 30 gms

Posting day-25th of every month,
Posted at Rajkot RMS - 360 001.

Write PIN CODE for Correct Delivery

If undelivered please return to :

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ)

ભાબા ડાઈનીંગ હોલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - 360 001.

સિટી ઓફિસ : ફોન - (0281) 2233666 / મો : 7878 7272 23

E-mail : info@kota.dhamma.org / Web site : www.kota.dhamma.org